

Rapport

Datum: 20 maart 2002

Rapportnummer: 2002/074

Klacht

Verzoekers klagen erover dat de gerechtsdeurwaarder X te Roosendaal, tot zij zich op 29 maart 2000 tot de Nationale ombudsman wendden, onvoldoende actie heeft ondernomen om tot incasso te komen van een vordering die hen is toegewezen bij vonnis van de kantonrechter te Dordrecht van 25 januari 1996.

Beoordeling

1. De kantonrechter te Dordrecht veroordeelde de heer S. bij vonnis van 25 januari 1996 om een bedrag van f 4.074,72 (exclusief wettelijke rente en buitengerechtelijke kosten) aan verzoekers te voldoen. De heer S. kwam zijn betalingsverplichting op grond van dit vonnis echter niet na. Gerechtsdeurwaarder X heeft vervolgens gedurende een aantal jaren getracht ten behoeve van verzoekers de vordering te innen bij de heer S. De inspanningen van de deurwaarder bleven echter goddeels zonder resultaat.

2. Gebleken is dat de gerechtsdeurwaarder en de collega-gerechtsdeurwaarder (die door de gerechtsdeurwaarder werd ingeschakeld op het moment dat bleek dat de heer S. buiten het ambtsgebied van de deurwaarder woonde) de heer S. verscheidene malen hebben verzocht aan zijn betalingsverplichting te voldoen. Verder hebben de gerechtsdeurwaarder en de collega-gerechtsdeurwaarder pogingen gedaan beslag te leggen op de bankrekening van de heer S. en het door hem genoten loon. Aangezien deze inningspogingen niet tot succes leidden, is vervolgens overgegaan tot beslaglegging op de roerende en onroerende zaken van de heer S.

Hierna heeft de gerechtsdeurwaarder nog bij verschillende instanties informatie opgevraagd over eventuele verhaalsmogelijkheden van de heer S. Op zichzelf gezien, heeft de gerechtsdeurwaarder hiermee de juiste stappen ondernomen om tot inning van de vordering te komen.

3. Veel van de activiteiten van de gerechtsdeurwaarder werden echter verricht met lange tot zeer lange tussenpozen, variërend van enkele weken tot enkele maanden. Zo duurde het na de uitspraak van de kantonrechter van 25 januari 1996 ruim twee maanden voordat op 9 april 1996 tot betekening van het vonnis werd overgegaan en duurde het nadien nog circa drie maanden voordat op 12 juli 1996 tot beslaglegging op de bankrekening van de heer S. werd overgegaan. Deze poging bleef zonder succes. Behoudens het feit dat de deurwaarder op 28 augustus 1996 het Kadaster om informatie verzocht, lag de zaak vervolgens geruime tijd stil. De collega-gerechtsdeurwaarder ging pas vier maanden na de mislukte beslaglegging op de bankrekening, te weten op 8 november 1996, ertoe over beslag te leggen op de onroerende zaken van de heer S. Nadat in april 1997 bleek dat met de opbrengst van de verkoop van de woning van de heer S. de vordering van verzoeker niet kon worden ingelost, heeft het tot medio december 1997 geduurd voordat verdere

actie door de collega-deurwaarder werd ondernomen. Deze kwam met de heer S. op 3 december 1997 een voor verzoekers aanvaardbare betalingsregeling overeen. Ondanks het feit dat de heer S. zich niet aan deze betalingsregeling hield, is de collega-deurwaarder in maart 1998 akkoord gegaan met een nieuw betalingsvoorstel van de heer S.

4. Ook na sluiting van het dossier door de collega-gerechtsdeurwaarder op 13 augustus 1998 liep de behandeling van deze zaak door de gerechtsdeurwaarder verdere vertraging op. Zo werd de heer S. wederom gesommeerd tot betaling over te gaan terwijl het vonnis van de kantonrechter op 9 april 1996 reeds betekend was aan de heer S., hij reeds diverse malen was aangeschreven en het duidelijk was dat hij niet tot betaling overging. Vervolgens duurde het tot 16 augustus 1999 voordat de deurwaarder trachtte beslag te leggen op het loon van de heer S. Tot slot stelde de gerechtsdeurwaarder eerst in januari 2000, nadat reeds op 5 oktober 1999 duidelijk was geworden dat geen beslag kon worden gelegd op het loon van de heer S., een onderzoek in naar de eventuele overige verhaalsmogelijkheden bij de heer S.

5. Om tot inning te komen staat de gerechtsdeurwaarder een aantal middelen ten dienste. In het geval blijkt dat één van de middelen niet of niet geheel tot resultaat leidt, is het de taak van de gerechtsdeurwaarder tijdig actie te ondernemen bij het onderzoeken van de overige mogelijkheden om tot invordering te komen. Van een gerechtsdeurwaarder mag worden verwacht dat hij bij de inning van een vordering de vereiste voortvarendheid betracht en dat hij voldoende inspanningen verricht om tot daadwerkelijke invordering te komen. Dit betekent ook dat de gerechtsdeurwaarder, in het geval dat hij de zaak in handen van een collega-gerechtsdeurwaarder heeft gesteld, regelmatig bij die gerechtsdeurwaarder dient te informeren naar de stand van zaken om te bezien of diens inspanningen voldoende effectief zijn, en zo nodig actie te ondernemen teneinde de collega-gerechtsdeurwaarder aan te sturen of aan te sporen over te gaan tot het treffen van executiemaatregelen.

6. De stappen die de gerechtsdeurwaarder heeft genomen om tot invordering te komen, zijn onvoldoende voortvarend genomen. De gerechtsdeurwaarder heeft geen feiten en omstandigheden naar voren gebracht die de gang van zaken bij de behandeling van deze zaak kunnen verklaren of rechtvaardigen.

Alles overziend, moet dan ook worden geoordeeld dat de gerechtsdeurwaarder is tekortgeschoten met betrekking tot de invordering van het aan verzoeker toekomende bedrag. De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van gerechtsdeurwaarder X is gegrond.

Onderzoek

Op 29 maart 2000 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer en mevrouw G. te Rosendaal, met een klacht over een gedraging van gerechtsdeurwaarder X te Rosendaal.

Verzoekers hadden zich al eerder, bij brief van 4 oktober 1999, tot de Nationale ombudsman gewend. Het verzoekschrift voldeed toen echter niet aan het kenbaarheidvereiste, als neergelegd in artikel 12, tweede lid, van de Wet Nationale ombudsman. Teneinde de deurwaarder in de gelegenheid te stellen op de klacht van verzoekers te reageren, stelde de Nationale ombudsman op dat moment nog geen onderzoek in naar de klacht.

Naar aanleiding van de brief van verzoekers, die op 29 maart 2000 door de Nationale ombudsman werd ontvangen, en naar aanleiding van enige aanvullende informatie van verzoekers, verstrekt op verzoek van de Nationale ombudsman, werd naar deze gedraging van de gerechtsdeurwaarder een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de gerechtsdeurwaarder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de gerechtsdeurwaarder een aantal specifieke vragen gesteld.

Tijdens het onderzoek kregen de gerechtsdeurwaarder en verzoekers de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoekers deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De gerechtsdeurwaarder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 7 juli 1994 ontstond tussen verzoekers en de heer S., belastingadviseur, een zakelijk geschil over de terugbetaling van de door toedoen van S. teveel betaalde belasting. Naar aanleiding hiervan dienden verzoekers op 2 oktober 1994 en

15 november 1994 een klacht in bij het Nederlands College van Belastingadviseurs. Bij uitspraak van 16 december 1994 oordeelde de Commissie van Tucht van dit College dat de belangen van verzoekers onzorgvuldig waren behartigd door de heer S. De Commissie veroordeelde de heer S. onder meer tot het betalen van een boete van f 100,- aan

verzoekers.

2. Aangezien betaling door de heer S. van het door verzoekers gevorderde bedrag uitbleef, wendden verzoekers zich bij brief van 23 april 1995 tot gerechtsdeurwaarder X met het verzoek hun zaak in behandeling te nemen.

3. Nadat bleek dat de heer S. buiten het ambtsgebied van deurwaarder X woonde, zond de deurwaarder op 23 november 1995 een dagvaarding aan collega-deurwaarder B. met het verzoek de dagvaarding uit te brengen.

4. Bij vonnis van 25 januari 1996 wees de kantonrechter te Dordrecht de vordering van verzoekers tot betaling van f 4.074,72 (exclusief wettelijke rente en buitengerechtelijke kosten) toe. De collega-deurwaarder zond de deurwaarder op 26 januari 1996 het rolbericht van 25 januari 1996. In dit rolbericht staat onder meer:

"Verrichting:

Vordering toegewezen. Behoudens omgaand tegenbericht neem ik aan dat ik tot betekening van het vonnis en eventuele verdere executie kan overgaan."

5. Bij brief van 29 januari 1996 verzocht de deurwaarder de collega-deurwaarder om een afschrift van het vonnis. De deurwaarder berichtte verzoekers bij gelijke post onder meer het volgende:

"Van de kollega-deurwaarder te (...) vernam ik dat het vonnis is toegewezen. Zodra deze in mijn bezit is zal ik u een afschrift daarvan doen toekomen.

De kollega-deurwaarder zal tot betekening en verdere executie van het gewezen vonnis overgaan."

6. Op 15 februari 1996 zond de deurwaarder verzoekers een afschrift van het vonnis van de kantonrechter van 25 januari 1996.

7. Bij brief van 26 maart 1996 verzocht de deurwaarder bij zijn collega-deurwaarder onder meer om informatie over de stand van zaken. De collega-deurwaarder liet de deurwaarder bij brief van 3 april 1996 weten dat de heer S. niet wilde betalen. De collega-deurwaarder berichtte over te gaan tot betekening van het vonnis.

8. Bij brief van 10 juni 1996 informeerde de deurwaarder bij zijn collega-deurwaarder of deze inmiddels tot betekening van het vonnis was overgegaan. Op 4 juli 1996 zond de deurwaarder hem een rappel.

9. Bij brief van 4 juli 1996 deelde de collega-deurwaarder de deurwaarder mee dat de heer S. niet reageerde op de betekening van het vonnis op 9 april 1996 zodat hij zou overgaan tot het leggen van beslag op een bankrekening van de heer S. De deurwaarder stelde

verzoeker hiervan in kennis bij brief van 9 juli 1996.

10. Bij brief van 18 juli 1996 liet de collega-deurwaarder de deurwaarder weten dat hij op 12 juli 1996 beslag had gelegd op de bankrekening van de heer S. Naar aanleiding hiervan had de collega-deurwaarder een betalingsvoorstel van de heer S. ontvangen. Op 23 juli 1996 zond de deurwaarder dit betalingsvoorstel door aan verzoekers.

11. De deurwaarder berichtte de collega-deurwaarder bij brief van 6 augustus 1996 dat verzoekers niet akkoord gingen met de door de heer S. voorgestelde betalingsregeling. Verder verzocht de deurwaarder om een afschrift van de verklaring derdenbeslag waarna verdere instructies zouden volgen.

12. De collega-deurwaarder berichtte de deurwaarder op 8 augustus 1996 dat hij nog geen verklaring derdenbeslag had ontvangen. Op 19 augustus 1996 zond de collega-deurwaarder de deurwaarder deze verklaring alsnog toe. Uit die verklaring bleek dat sprake was van een negatief saldo op de bankrekening van de heer S. De deurwaarder zond op 20 augustus 1996 de van de collega-deurwaarder ontvangen stukken aan verzoekers.

13. Op 28 augustus 1996 verzocht de deurwaarder het kadaster om een uittreksel betreffende de heer S. Bij brief van 3 september 1996 zond de deurwaarder zijn collega-deurwaarder een afschrift van dit uittreksel toe. Daarbij verzocht hij de collega-deurwaarder over te gaan tot beslaglegging op de onroerende zaken van de heer S.

14. Op 16 oktober 1996 verzocht de deurwaarder zijn collega-deurwaarder hem te berichten of deze inmiddels tot beslaglegging was overgegaan.

15. De collega-deurwaarder liet de deurwaarder bij brief van 8 november 1996 onder meer weten:

"In opgemelde zaak moet ik u tot mijn spijt mededelen dat er door een miscommunicatie te mijnen kantore enige vertraging is opgetreden met betrekking tot het door mij te leggen beslag op de onroerende zaken van betrokkene.

Onder vermelding van mijn excuses voor deze vertraging kan ik echter vermelden dat het beslag op de onroerende zaken van debiteur nog heden is gelegd."

16. De deurwaarder stelde verzoekers in kennis van de beslaglegging bij brief van 11 november 1996.

17. Op 29 november 1996 meldde de collega-deurwaarder de deurwaarder dat executoriaal beslag was gelegd op de aan de heer S. toebehorende onroerende zaak. De heer S. reageerde hierop niet. De collega-deurwaarder verzocht de deurwaarder om die

reden of hij kon overgaan tot aanwijzing van een notaris teneinde over te gaan tot executoriale verkoop van de onroerende zaak. Na verzoekers om instemming te hebben gevraagd en die te hebben verkregen, berichtte de deurwaarder de collega-deurwaarder op 11 december 1996 onder meer dat kon worden overgegaan tot aanwijzing van een notaris.

18. Op 15 januari 1997 verzocht de deurwaarder de collega-deurwaarder hem te berichten of reeds een notaris was aangewezen. In reactie op dit informatieverzoek deelde de collega-deurwaarder de deurwaarder op 23 januari 1997 onder meer het volgende mee:

"In bovengenoemde zaak ontving ik van (...), de hypotheekhouder, een schrijven waarin zij aankondigde dat, indien niet binnen veertien dagen na dat schrijven volledige betaling zal zijn ontvangen, zij tot verkoop zal overgaan. Een kopie van dit schrijven treft u bijgesloten aan, alsmede mijn antwoord hierop."

De deurwaarder zond op 27 januari 1997 een afschrift van deze brief aan verzoekers.

20. Op 26 februari 1997 informeerde de deurwaarder bij zijn collega-deurwaarder naar de stand van zaken.

21. De collega-deurwaarder liet de deurwaarder bij brief van 6 maart 1997 weten dat de verkoop van de onroerende zaak op 5 maart 1997 was aangezegd. De verkoop zou plaatsvinden op 18 maart 1997 en 25 maart 1997. De deurwaarder stelde verzoekers hiervan bij brief van 7 maart 1997 in kennis.

22. Op 1 april 1997 deelde de collega-deurwaarder de deurwaarder onder meer het volgende mee:

"In aansluiting op onze brief van 6 maart jl. kunnen wij u berichten dat wij werden opgeroepen om op 26 maart jl. bij de rechtbank te verschijnen teneinde te worden gehoord op het verzoekschrift van de heer S. het pand (...) te (...) onderhands te verkopen. Dit is door de president toegestaan en dientengevolge is de executoriale verkoop afgelast."

De deurwaarder informeerde verzoekers bij brief van 3 april 1997 dat de executoriale verkoop was afgelast.

23. Op 22 april 1997 zond de collega-deurwaarder de deurwaarder een afschrift van de brief van 21 april 1997 van notariskantoor W. toe. In de brief van het notariskantoor staat onder meer het volgende vermeld:

"Op 26 maart jongstleden heeft de President van de Arrondissementsrechtbank zijn goedkeuring gegeven voor onderhandse verkoop van bovengenoemd pand voor een bedrag ad f. 225.700, --.

Middels uw kantoor zijn de volgende executoriale beslagen op de woning gelegd:

- op 20 november 1996 ten verzoeken van de heer (...), ingeschreven bij het kadaster te (...) op (...) in deel (...);
- op 3 december 1996 ten verzoeken van (...), ingeschreven in het kadaster te (...) op (...) in deel (...) (vierde rang).

De overdracht zal plaatsvinden op vrijdag 25 april aanstaande.

De verkoopopbrengst zal in eerste instantie worden voldaan aan de verkoper (hypotheekhouder). Het restant zal worden voldaan aan de Ontvanger der Belastingdienst Ondernemingen (...) (executoriale beslaglegger, tweede in rang).

(...)

Bijgaand treft u aan twee akten van waardeloosheid beslag. Graag ontvang ik beide akten uiterlijk 25 april aanstaande ondertekend retour door de betreffende beslaglegger."

24. De deurwaarder zond verzoeker bij brief van 23 april 1997 een afschrift van de ontvangen stukken (inclusief de volmacht) toe.

25. Op 29 mei 1997 informeerde de deurwaarder bij de collega-deurwaarder naar de stand van zaken. De deurwaarder zond op 18 juli, 8 september en 2 december 1997 een rappel.

26. Bij brief van 5 december 1997 liet de collega-deurwaarder de deurwaarder het volgende weten:

"...In bovengenoemde zaak bracht de heer S. op 3 december jl. een bezoek aan mijn kantoor. Hij bood aan om voor een drietal zaken, welke op dit moment bij mijn kantoor lopen voor een totaalbedrag van zo'n f 10.000,00, de navolgende regeling te treffen.

Uiterlijk 20 december a.s. zal de heer S. een bedrag van f 4.000,00 te mijnen kantore voldoen, terwijl het dan nog resterende bedrag zal worden voldaan uiterlijk 20 januari 1998.

Zonder uw omgaand tegenbericht ga ik ervan uit dat u met een dergelijke regeling zal kunnen instemmen..."

27. Op 6 februari 1998 informeerde de deurwaarder naar de stand van zaken bij de collega-deurwaarder. De collega-deurwaarder liet de deurwaarder bij brief van 11 maart 1998 onder meer het volgende weten:

"In opgemelde zaak deel ik u mede dat naar aanleiding van een beslag op de inboedel debiteur telefonisch toezegde uiterlijk 18 maart a.s. f 3.000,00 te betalen, welk bedrag

dient te worden verdeeld over meerdere schuldeisers.

Op die datum zal ik het verdere aflossingstraject met debiteur doorspreken. Nadien bericht ik u nader.

Op dit moment is er geen ruimte voor een tussentijdse afdracht."

28. De deurwaarder stelde verzoekers bij brief van 12 maart 1998 op de hoogte van de stand van zaken.

29. Op 13 augustus 1998 berichtte de collega-deurwaarder de deurwaarder dat de heer S. buiten zijn ambtsgebied was verhuisd, zodat hij overging tot sluiting van het dossier.

30. De deurwaarder stelde verzoeker bij brief van 28 augustus 1998 in kennis van de verhuizing van de heer S. De deurwaarder deelde verzoekers verder mee dat hij zou trachten de invordering voort te zetten. Op 28 augustus 1998 sommeerde de deurwaarder de heer S. tot betaling over te gaan.

31. De deurwaarder zei de heer S. op 18 januari 1999 de openbare verkoop van de inbeslaggenomen goederen aan.

32. In februari 1999, maart 1999 en mei 1999 vroeg de deurwaarder diverse uittreksels uit het kadaster en het bevolkingsregister betreffende de heer S. aan.

33. Op 16 augustus 1999 schreef de deurwaarder de vermeende werkgever van de heer S. aan in verband met het voornemen over te gaan tot beslaglegging op het loon van de heer S.

34. Bij brief van 15 september 1999 deelden verzoekers de deurwaarder onder meer het volgende mee:

"Nadat ik vele malen contact heb gehad met Uw medewerker de heer H. zou ik momenteel graag willen weten hoe ver U met bovenstaande zaak gevorderd bent.

Ons laatste telefonisch contact was op 22 juni 1999. Hierbij vernam ik dat de stukken doorgestuurd waren naar de deurwaarders van de nieuwe adressen, die ik de heer H. doorgegeven had. Het pand in (...) stond toen te koop, dus het zou gaan lukken.

Omdat ik onze vordering allerm minst de moeite vind, zou ik graag per omgaande van U schriftelijk vernemen wat de stand van zaken is."

35. In reactie op deze brief, deelde de deurwaarder verzoeker bij brief van 20 september 1999 onder meer mee:

"Omtrent het pand in (...) kan ik u berichten dat dit pand al sedert 28 april 1997 niet het eigendom van debiteur was en ik er aldus geen beslag op kon leggen. Debiteur heeft in Nederland geen onroerende zaken op zijn naam staan.

Ik heb geïnformeerd bij de door u opgegeven werkgever, doch die antwoordt niet; onlangs is een laatste herinnering verzonden.

Thans kan ik via een Belgische deurwaarder tot loonbeslag overgaan, daarvoor dient eerst een exequator in België te worden verkregen waaraan de nodige kosten zijn verbonden. Mocht debiteur niet meer werkzaam zijn bij de door u opgegeven werkgever, dan worden deze kosten wellicht onnodig gemaakt. Indien u zekerheid heeft omtrent de werkgever van debiteur, dan verneem ik dat gaarne van u en zal ik niet langer meer op berichten van de werkgever wachten en mij tot een Belgische collega wenden. U dient dan wel een voorschot te voldoen voor de maken kosten."

36. De deurwaarder zond op 20 september 1999 een rappel aan de vermeende werkgever van de heer S.

37. Op 4 oktober 1999 zonden verzoekers de Nationale ombudsman een klachtbrief over het optreden van de deurwaarder X. De Nationale ombudsman zond deze brief ter behandeling aan de deurwaarder (zie hiervóór, onder Onderzoek; N.o.). Verzoekers brachten hierin onder meer naar voren:

"De gerechtsdeurwaarder heeft na vele malen telefonische contacten en hints van mijn kant alleen maar achter de feiten aangelopen en alleen zijn eigen onkosten eruit gehaald.

Na vele malen vragen me nu eens schriftelijk de stand van zaken mede te delen, krijg ik 20 september 1999 te lezen dat het huis al 28 april 1997 verkocht is, waar wij ons geld uit zouden krijgen. (...).

Ik ben dus twee maal gepakt. Waar is gerechtigheid?

De gerechtsdeurwaarder heeft zijn werk niet gedaan."

38. Op 5 oktober 1999 ontving de deurwaarder een brief van de vermeende werkgever van de heer S. waarin onder meer het volgende staat vermeld:

"De heer S. is niet werkzaam bij de (...). Ten vertrouwelijke titel kunnen wij u melden dat hij actief is bij de (...) als zelfstandig verzekeringskonsulent. Hij wordt bijgevolg vergoed op basis van kommissielonen.

Momenteel vertoont zijn rekening een debetsaldo van (...). Bijgevolg kan er momenteel niets uitbetaald worden.

Er werd ons reeds een beslag betekend ten bedrage van (...)."

39. In antwoord op de klacht van verzoekers reageerde de deurwaarder bij brief van 20 december 1999 als volgt:

"...Daarin stelt u dat ik mijn werk niet heb gedaan en dat u tweemaal gepakt bent.

Wat dat laatste betreft, wil ik het volgende opmerken: dat u zaken hebt gedaan met een persoon die niet wil of kan betalen, is mij uiteraard niet te verwijten. Wellicht had u zelf destijds een betere inschatting daaromtrent moeten maken.

Dat ik u een kostenvoorschot van f 750,00 in rekening heb gebracht is mijn goed recht en dit is ervoor bedoeld om mij tegen situaties waarin u thans bent terechtgekomen, zoveel mogelijk te beschermen.

Daarnaast, zoals u in het vonnis dat ik u op 15.2.96 deed toekomen kunt lezen, bedragen alleen de proceskosten al f 625,12 zodat alleen al deze kosten het grootste gedeelte van het voorschot omvatten.

Sedert behandeling van deze kwestie bent u regelmatig, schriftelijk danwel telefonisch, op de hoogte gebracht van de stand van zaken.

U stelt pas uit de brief van 20.9.99 te hebben vernomen dat het pand in kwestie in april '97 is verkocht. Dit is echter een aperte onwaarheid. Voor de goede orde verwijs ik u naar de inhoud van mijn brieven van 27.1.97, 3.4.97 en 23.4.97 aan u.

Na die verkoop hebben wij getracht het nieuwe adres van debiteur te achterhalen en dat is uiteindelijk ook gelukt. Thans blijkt debiteur echter alweer te zijn verhuisd naar België.

Al met al hebt u gemerkt dat debiteur er alles aan doet om aan zijn schuldeisers te ontsnappen. Thans werkt hij voor, maar is hij niet in dienst van, een firma in Brussel. Een beslag onder dat bedrijf brengt dus ook weer kostenrisiko's met zich mee.

Via mijn collega's ter plaatse kan ik trachten te achterhalen of wellicht het pand in (...) eigendom is, maar ik vermoed dat het hier een camping betreft..."

40. Verzoekers berichtten de deurwaarder bij brief van 13 januari 2000 onder meer het volgende:

"Vanaf 28 augustus 1998 heb ik van Uw zijde niets meer vernomen, al schrijft U mij z.s.m. te informeren.

Er was toen wel Hfl. 1579,03 te incasseren voor de onkosten. Waarom niet mijn tegoed?

Toen S. in (...) woonde heeft U niets gedaan, zoals ook uit Uw stukken blijkt.

Het huis is inderdaad in april 1997 verkocht, al werd mij 22 juni 1999 telefonisch door Uw medewerker verteld dat het te koop stond.

Van Uw collega (...) kreeg U het nieuwe adres in (...). Van mij kreeg U het nieuwe adres in (...).

Ik wens het dossier niet te sluiten. Ik verwacht toch mijn tegoed zonder verdere kosten op mijn bankrekening door of via U. Volgens Uw administratie was per januari 1998 mijn tegoed Hfl. 5300, -.

Ondanks Uw uiteenzetting blijf ik bij mijn standpunt van 4 oktober 1999."

41. De deurwaarder berichtte verzoekers bij brief van 20 januari 2000 dat hij de verhaalsmogelijkheden van de heer S. in België zou trachten te achterhalen.

42. Op 24 januari 2000 schreef de deurwaarder een collega-deurwaarder in België aan met het verzoek hem te informeren over de verhaalsmogelijkheden van de heer S. De deurwaarder zond hem op 28 februari 2000 een rappel.

43. Bij brief van 16 maart 2000 verstrekke de collega-deurwaarder te België de volgende inlichtingen aan de deurwaarder:

"...Ingevolge Uw schrijven van 28.2.2000 waren zij zopas ter plaatse op het aangegeven adres te (...).

Dit is een verzorgde, kleine villa met tuin en mooie meubelen. De naam van betrokkene stond vermeld op de deurbel.

Betrokkene is ons overigens onbekend uit de praktijk.

Wij menen dat uitvoering mogelijk moet zijn..."

44. Verzoekers wendden zich op 29 maart 2000 opnieuw tot de Nationale ombudsman met een klacht over de gang van zaken (zie hiervóór, onder Onderzoek, N.o.).

B. Standpunt verzoekers

Het standpunt van verzoekers staat samengevat weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt gerechtsdeurwaarder

1. De deurwaarder deelde in reactie op de klacht bij brief van 4 december 2000 onder meer het volgende mee:

"Cliënte heeft zich per brief reeds op 7 november jl. tot u gewend. U schrijft mij daarover op 26 november jl. Na die brief heb ik cliënte uitvoerig voorgelicht over deze kwestie. U vindt die brief van 20-12 jl. bij de stukken die u mij zond (zie hiervóór, onder **A.38**; N.o.).

Inmiddels heb ik het adres van S. in België weten te achterhalen en zal ik de zaak met cliënte afrekenen opdat zij zich dan tot een advocaat in België kan wenden om tot verdere executie te komen.

De antwoorden op uw vragen zijn als volgt:

1) uit mijn brief dd. 20-12 jl. blijkt welke acties zijn ondernomen. De onderbouwende stukken treft u aan.

2) er zijn door mij - dus - voldoende initiatieven ondernomen. Dat cliënte mijn naspeuringen ondersteunt met aanvullende - haar bekende - informatie heb ik in dank aanvaard en waar mogelijk als aanleiding gezien acties te ondernemen. Dat mijn initiatieven uitsluitend zijn ingegeven na informatievoorziening door cliënte is onjuist.

Ten slotte: debiteur bood en biedt moeilijk verhaal. De deurwaarder, in dit geval ben ik dat, heeft een inspanningsverbintenis waaraan ruimschoots is voldaan. Resultaat kan hij niet garanderen."

2. Bij zijn reactie op de klacht zond de deurwaarder de Nationale ombudsman afschriften van de stukken waaruit blijkt welke acties de deurwaarder in deze zaak heeft ondernomen.

D. Reactie verzoekers

In reactie op het standpunt van de deurwaarder, en op de als bijlage daarbij gevoegde stukken, deelden verzoekers bij brief van 15 februari 2001 onder meer het volgende mee:

"De meegezonden kopieën bij mijn klacht waren alle berichten, die ik van gerechtsdeurwaarder X had gekregen.

Doordat gerechtsdeurwaarder X alleen maar achter de feiten aan liep, liep ik steeds mijn geld mis. Nu, 21 februari 2001 zijn we 5 cm. papier verder en ik slechts Hfl. 40,19 rijker.

Tenslotte heeft de gerechtsdeurwaarder onafgemaakt zijn werk teruggegeven. Ik moet volgens hem maar naar België.

(...)

Uit Uw kopieën (de bijlagen bij het standpunt van de deurwaarder; N.o.) lees ik, dat het adres van S. in België geen camping, maar een kleine villa is.

S. doet via een Postbus in (...) zaken in Nederland, daar rept de deurwaarder geen woord over.

Van de Hfl. 500,- regeling in een schrijven van 8 november 2000 heb ik nooit iets geweten.

Mijn reactie op gerechtsdeurwaarder X zijn reactie is:

1) Zie mijn schrijven dd. 13 januari 2000 (zie hiervóór, onder **A.39**; N.o.). Ik heb tot in den treure geprobeerd deze zaak onderling tot een goed einde te brengen en ik ben zeker niet in het wilde weg naar de Ombudsman gestapt.

2) Ik blijf bij mijn standpunt dat gerechtsdeurwaarder X niet adequaat gehandeld heeft. Na uw inmenging heeft hij meer geschreven dan in al die jaren ervoor.

Ik ben van mening dat ik van of via gerechtsdeurwaarder X nog steeds mijn geld moet krijgen."